

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

III. Exquiruntur caussae, quibus ad eam conscribendam inductus est
Philostratus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

eo libro quem *φιλολογία* inscripsit. Eunapius quoque, homo superstitionibus ad delirium usque deditus, & Christiano nomini infensissimus, Philostrati opus, non Apollonii vitam, sed Dei adventum ad homines inscribi debuisse pronuntiat. Eadem Latinis literis consignare propositum habuerat Vopiscus, ut declarat ipse in vita Aureliani, ubi & talibus eum extollit præconiis, ac si non hominem laudare, sed Deum sibi conciliare vellet. Quodque miremur amplius, Sidonius Apollinaris, hac Philostrati lucubratione, excerpitque inde à Nicomacho, & ex illis Nicomachi à Tascio Victoriano schedis, in fraudem illectus, eas in Apollonium contulit laudes, quæ Christianum hominem parum deceant, neque ullam tot mendaciorum suboluisse ipsi auram demonstrant. In eadem culpa est Johannes Tzerzes, qui non Philostratum solum, & eos quos secutus est Philostratus, sed & magnum præterea Historicorum numerum prodigia ab Apollonio edita in literas retulisse ait. Quæ quanquam ita sunt, non alii tamen ante Philostratum hoc videntur tractasse argumentum, præter Damidem Ninivitam, individuum Apollonii comitem, Maximum Ægiensem, & Mæragenem, quos se secutum profertur Philostratus. Atque hi partes historiae hujus delibaverant aliquas; totam vero primus Philostratus complexus est. Fons ergo hic est, unde tot de Apollonio fabulæ manarunt. Ut autem intelligant homines Christiani dogmatis excellentiam, cui quod opponeret cum anxie sollicitæque quæsiverit impietas, pueriles solum fabulas, anilesque nugæ potuit comminisci, mihi ab instituto alienum haudquaquam videtur esse, fallaciæ hujus scenam aperire. Factum id quidem feliciter jam ante ab Eusebio, in eo opere quo refellendum suscipit librum *φιλολογία* Hieroclis, qui non solum adversus Christianos atrocissimis suppliciis sævit, cum esset Ægypti Præfectus, sed Christianam quoque doctrinam impia scriptione oppugnavit. Nonnulla tamen observata sunt à me, quibus illustrari hoc argumentum, magisque enitescere possit.

Sid. Apoll. libr. 8. Epul. 3.

Joh. Tzerz. Chil. 2. Hist. 60.

Philostr. De vit. Apoll. libr. 1. cap. 3.

II. Philostratus primum, plus centum annis Apollonio recentior, res ab eo gestas nonnisi ex alieno testimonio cognitas habuit: cum Christi Jesu vitam coætanei fere Scriptores, actorumque ipsius oculati testes prodiderint. Testes historiae suæ laudat Philostratus, civitates quas adiit Apollonius, templâ quorum ritus collapsos restituit, vulgi sermones, Apollonii ipsius epistolas. At quamvis magnam orbis partem se peragrassè jactet Philostratus, vix tamen nobis persuaserit, ab Indicis aut Æthiopicis civitatibus, quas Apollonius adiit, ejusmodi se testimonia habuisse. Deinde paucis ac sæpe nullis testibus acta sunt prodigia pleraque Apollonio adscripta. Præterea quis Philostrati ipsius fidem, testimonia hæc præ se ferentis, præstare velit? Vulgi sermones jactat; stolidi scilicet & inepti, de rebus ante centum annos actis temere differentis. In Apollonii vero epistolis, non de rebus ab ipso gestis, sed de gentium, quas lustraverat, moribus agebatur. Testes dat præterea Philostratus Damidem, quem dixi, Assyrium, perpetuum Apollonii socium, à quo omnia ejus facta dictaque in literas diligenter relata esse ait; Maximum Ægiensem, & Mæragenem. Ad primum quod attinet, quam parum ipsi habendum sit fidei, mihi satis liquet: nam si planus fuit Apollonius, uti fuisse sequentia probabuunt, deceptorem quoque & vaniloquum fuisse Damidem putandum est, qui arcanorum ejus omnium, mendaciorumque particeps fuit. Deinde nec suos in lucem commentarios ipse edidit; sed per quemdam ejus familiarem cum Julæ Severi uxori innotuissent, hujus iussu recognovit eos Philostratus, & in ordinem digessit. Annon hæc contingere amicus ille Damidis potuit, & Damidi affingere, ut vendibilior esset ea merx, & Julæ facilius obtrudi posset? Perpaucæ vero erant, quæ in librum suum retulerat Maximus, ea nimirum duntaxat, quæ Ægis Apollonius egerat. Mærageni fidem palam detrahit ipse Philostratus, quippe multorum viri actorum ignaro.

Nullis idoneis nistar testimonii hac Philostrati historia.

Philostr. De vit. Apoll. libr. 8. cap. 13.

Philostr. libr. 1. cap. 1.

Exquiruntur causæ, quibus ad eam conscribendam inductus est Philostratus.

III. Nullis ergo certis ac solidis incumbit fundamentis tota hæc Philostrati moles, sed caduca, ac in ruinam prona est: cujus ad speciem extruendæ causam hanc habuit præcipuam, ut Julæ ac Caracallæ gratificaretur. Caracallam enim restatur Dio summis Apollonium extollere laudibus solitum esse, & monumento, quælia Heroibus extruuntur, decorassè. Juliam vero Philosophiæ studiis deditam fuisse memorant idem Dio & Philostratus; Sophistarumque, Rhetorum, ac Geometrarum choro plerumque stipata erat. Quamobrem & de præcorum Philosophorum moribus ac studiis edoceri se volebat, atque hanc Apollonii potissimum historiam à Philostrato tradi literis optavit, eique Damidis commentarios suppeditavit. Altera Philostrato accessit causa concinnandi hujus operis, vana nimirum collectæ per otium eruditionis expromendæ ac ostentandæ cupiditas. Quorsum enim ambitiosi illi excursus, & importunæ dissertationes, de rebus ad Apollonium haudquaquam pertinentibus? de pantheris Armeniis, de elephantis, de martichora, de gryphibus, de

phœnice ave, de Satyris? tum de Oxydracis, Pygmæis, Tauro monte, & Caucaſo? de fonte Tyaneo, Indo flumine, Hyphaſide, Nilo, Paſtolo, & mari Rubro? de Prometheo, Tantalò, Hercule, Baccho, Memnone, Alexandro, Poro, & Phraote? de mirabilibus Indiæ & Æthiopiæ? de Templo Taxilienſi, de Gaditano? Quorſum otioſe illæ diſputationes, utri proniores ſunt in ſomnum, vini, an aquæ potores? an arbores terra antiquiores? de creatione mundi & elementis, de medicina, de fabulis Æſopi? de Laconum flagris & inhospitalitate? Id præterea ſpectaſſe in primis videtur Philoſtratus, ut invaleſcentem jam Chriſti fidem ac doctrinam deprimeret, oppoſito hoc omni doctrinæ, ſanctitatis, ac miracula virtutis fictio ſimulacro. Itaque ad Chriſti exemplar hanc expreſſit effigiem, & pleraque ex Chriſti Jeſu hiſtoria Philoſtrato accommodavit, ne quid Ethnici Chriſtianiſ invidere poſſent. Quæ re Chriſti gloriam incautus amplificavit, dum veram ejus virtutem, alteri falſo adſcriptam, meritis extulit laudibus, aliſque laudandam & mirandam propoſuit, Atque id paucis ut demonſtremus, res poſtulat.

Ex hiſtoria

Chriſti pleraque in ſuam Apollonii vitam tranſtulit.

Philoſtr. libr. 1. cap. 1.

Philoſtr. libr. 1. cap. 4.

Philoſtr. libr. 1. cap. 4.

Luc. 1. 14.

Philoſtr. libr. 8. cap. 12.

Luc. 2. 52.

Philoſtr. libr. 1. cap. 4.

Philoſtr. libr. 1. cap. 6.

Luc. 2. 46, 47.

Philoſtr. libr. 1. cap. 6.

Philoſtr. libr. 1. cap. 6.

Philoſtr. libr. 4. cap. 8, & paſſim.

Philoſtr. libr. 1. cap. 13.

Joh. 4. 17, 18.

Philoſtr. libr. 1. cap. 7.

Philoſtr. libr. 4. cap. 8.

Luc. 8. 28.

Philoſtr. libr. 4. cap. 6.

Philoſtr. libr. 4. cap. 16.

IV. Mariæ Virgini videndum ſe obtulit Angelus, deque prodituro ex ea filio, qui Dei filius eſſet dicendus, ipſam præmonuit: Apollonii mater adſtantem ſibi vidit Proteum Ægyptium Deum, à quo futurum didicit, ut ipſe ex ea naſceretur. Apollonius autem Jovis filius à popularibus credebatur, etſi ipſe ſe Apollonii filium prædicabat: Jeſus Dei filius erat, Joſephi filius vulgo putabatur. Aliqua monentur in ſomnis Joſephus & Maria de puero Jeſu: aliqua & mater Apollonii de filio ſuo. Natum Jeſum magna luce fulgens Angelus paſtoribus nuntiat: naſcente Apollonio, fulgur è cælo in terram delapſum, ruruſ in cælum evolavit. Præterea cum naſceretur Jeſus, Angeli in æthere ſublimis dicebant, *Gloria in altiffimis Deo, & in terra pax hominibus*: cum naſceretur Apollonius, cyeni matrem ipſius circumſtantes can-tus edidere, eodemque è terris migraturo, virgines auditæ ſunt canticum hoc continentes, *Veni de terra, veni in cælum*. Quod de Chriſto ſcriptum legiſſet Philoſtratus: *Et Jeſus proficiebat ſapientia, & ætate, & gratia apud Deum & homines*; idcirco ſcripſit Apollonium precedentibus annis egregia ingenii & memoriæ dediſſe ſpecimina, & formæ elegantia omnium in ſe oculos convertiſſe. Quoniam Chriſti typus fuit Samſon Nazaræus, & comam alere tenebantur Nazaræi, ut eſt in libro Numerorum; propterea cæſariem promiſiſſe Apollonium Philoſtratus tradidit. Tum addit eum etiam tum adoleſcentem in Templo plurimum fuiſſe, valde eum mirantibus qui ſacra procurabant, quæ his Lucæ de Chriſto adhuc puero conſentanea ſunt. *Et factum eſt poſt triduum, invenerunt illum in Templo, ſedentem in medio doctorum, audientem illos, & interrogantem eos. Stupebant autem omnes qui eum audiebant ſuper prudentia & reſponſis ejus*. Ac ſæpe deinde, & fere quotidie Judæos in Templo docuit. Chriſtum Jeſum Deus Filium palam agnoſcit: Apollonio pietatis ac ſanctitatis Æculapius dat teſtimonium. Magni ad Jeſum ſiebant hominum concurſus: ad Apollonium Ægas viſendi cauſſa magna hominum multitudo confluit. Futurorum præſentionem Apollonio tribuit Philoſtratus, quod Jeſum prophetam fuiſſe comperiſſet. Tacitas Judæorum cogitationes perſpectas habuiſſe Jeſum non ſemel affirmant Evangeliſtæ: hoc ipſum de ſe jactat Apollonius. Secretos Samaritanæ mulieris concubitus vi divina cognoviſſet Chriſtus Jeſus & coarguit apud Johannem, eamque ad meliorem frugem convertit: Apollonius inceſti à divite quodam Cilice cum privigna admiſſi, nullo monente, notitiam habuit; deprehendit item occultos Menippi cum Lamia congreſſus, palamque nefariæ conſuetudinis convictum ſanioribus conſiliis inſtruxit. Subjicit deinde: *Δακρύων ἰσχυρὸν τὸ φάσμα, καὶ ἰδὼν μὴ βαρύνειν αὐτόν. Lacrymans ſimile ſpectrum erat, rogabatque ne ſe torqueret*: quippe legerat Dæmonem, miſero illi Geraſeno inſidentem, ſic Chriſtum Jeſum compellaſſe: *Ἰδοὺ σου μὴ με βαρύνῃς. Obſecro te, ne me torqueas*. Multa ex eadem Dæmoniæ illius Geraſeni hiſtoria in Corcyrenſis adoleſcentis, Dæmone agitati, hiſtoriam tranſtulit Philoſtratus: utrobique pro imperio increpatur Dæmonium: jubetur ille à Jeſu porcorum corpora ſubire, relicto Geraſeno; hic jubetur ab Apollonio, relicto Corcyrenſi, ſtatuiam dejicere: liberatus à Jeſu Geraſenus, mente recepta, decenti veſte induitur, ſedet ad pedes Jeſu, eique comitem ſeſe vult adjungere; Corcyrenſis adoleſcens, omni mollium veſtimentorum, luxuria, ac deliciarum depoſito apparatu, Apollonii ſectam & inſtitutum perſequitur. Puellam Jairi Archiſynagogi filiam vitæ reddidit Jeſus: puellam Romæ à morte ad vitam excitaviſſe dictus eſt Apollonius, ut ſuperius diximus. Illius manum apprehendit Chriſtus, & alta voce jubet ſurgere, quo dicto ſuſcitata puella feretro exiit, ſuiſque ambulare pedibus cœpit: hanc tetigit Apollonius, & ſecreto aliquid admurmurans revocare eam à morte viſus eſt; quæ & ſtatim eſt locuta, & paternam domum reperit. Caſtiſſimam & ab omni muliebri conſuetudine alieniſſi-